

ŠTÍTINSKÝ ZPRAVODAJ

č. 3/ 2020

www.stitina.cz

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

V měsíci srpnu z rodinných důvodů rezignoval na svůj mandát zastupitele obce Jaromír Strílka. Náhradník z kandidátní listiny ŠTÍTINA SOBĚ Vojtěch Slanina na veřejném zasedání zastupitelstva obce dne 2. 9. 2020 složil slib člena zastupitelstva obce. Obecním zastupitelstvem byl zvolen na uvolněné místo za člena finančního výboru.

REKONSTRUKCE MOSTU NA ULICI HAVLÍČKOVA

U mostu přes Sedlinku na ulici Havlíčkova začaly stavební práce, které jsou součástí rekonstrukce mostu. V současné době se jedná o přeložku vodovodního a plynovodního řádu, které budou umístěny mimo konstrukci mostu. Samotná rekonstrukce mostu je plánována na rok 2021. Kuriozitou současných stavebních prací je nález munice - dělostřeleckého granátu ráže 75 mm z druhé světové války, který byl pyrotechniky zlikvidován v „Hájíčku u Opavice“.

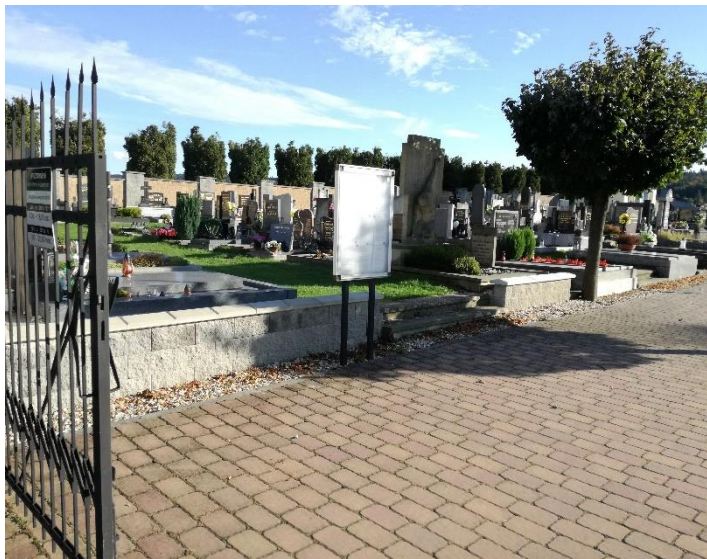
PŘIJĎTE VYZKOUŠET NOVÉ POSILOVACÍ STROJE A WORKOUTOVÉ HŘIŠTĚ

Od 12. 9. 2020 mohou občané využívat nové posilovací stroje a workoutovou sestavu, které jsou umístěné na hřišti TJ Tatra. Posilovací stroje se nachází před tenisovými kurty, workoutové hřiště za budovou šaten (viz obr. na str. 1). Projekt zrealizovala firma Workout Club Park s.r.o. z Ostravy za cenu 618 856 Kč. Obec na tento projekt obdržela dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 433 199 Kč, zbývající část byla uhrazena z rozpočtu obce.

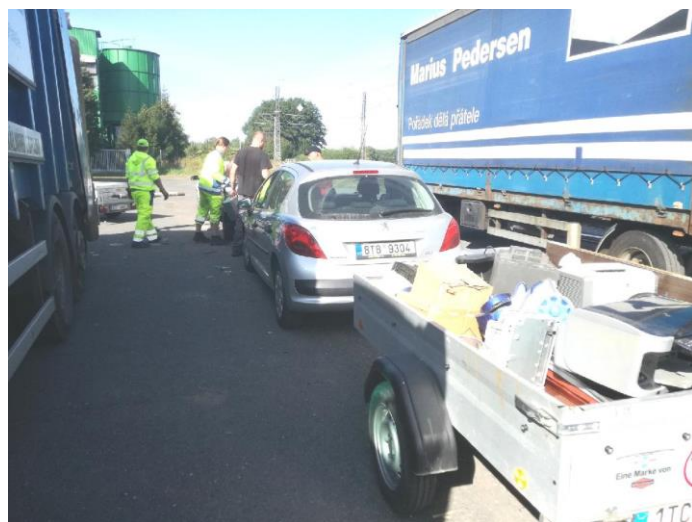
OPRAVY NA HŘBITOVĚ

V průběhu léta a září zaměstnanci obce opravili zídku u vstupu na hřbitov, zídku před pomníkem Ivana Kubince, natřeli lavičky a nově byla u smuteční síně na žádost občanů nainstalována polykarbonátová stěna proti větru.

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU DNE 19. 9. 2020

V rámci pravidelného podzimního sběru velkoobjemového a nebezpečného odpadu odvezla společnost Marius Pedersen 13,3 tuny objemného odpadu a pneumatik, 1,3 tuny elektrického odpadu (chladničky, televize, monitory a malá zařízení), 0,5 tuny barev a lepidla a 26 zářivek. Pro zájemce byl zajištěn i odvoz železa. Další svoz je plánován na březen 2021.

Změna v otevíracích hodinách České pošty Štítina

Pondělí		13:00 – 18:00 hod
Úterý	8:00 – 12:00 hod	13:00 – 14:00 hod
Středa		13:00 – 18:00 hod
Čtvrtek	8:00 – 12:00 hod	13:00 – 14:00 hod
Pátek	8:00 – 12:00 hod	13:00 – 14:00 hod

NAŠI JUBILANTI

Své životní jubileum oslavili tito naši spoluobčané:

85 let

paní Eva Zahradníčková
pan Antonín Maiwaelder

80 let

pan Jindřich Miketta

75 let

paní Marie Halfarová
paní Jana Bělohradská

paní Eva Zahradníčková

pan Antonín Maiwaelder

paní Marie Halfarová

pan Jindřich Miketta

paní Jana Bělohradská

Všem oslavencům ze srdce přejeme do dalších let
hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

VÝROČÍ ZLATÉ SVATBY

V neděli 16. srpna oslavili zlatou svatbu manželé Antonie a Jan Malurkovi.

Svatební den si v doprovodu svých nejbližších připomenuli zastavením na Obecním úřadě ve Štítině, kde před místostarostkou Martinou Slaninovou manželé obnovili symbolicky svůj svatební slib.

Manželům Malurkovým přejeme do dalších společných let hodně zdraví, štěstí a životní pohody.

VÍTÁNÍ OBČANKŮ PROBĚHLO NETRADIČNĚ V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Z důvodu koronavirové situace plánované vítání občánků v měsíci květnu bylo zrušeno. V náhradním termínu se vítání občánků uskutečnilo v neděli 20. 9. 2020 v sále Základní školy generála Heliodora Píky a Mateřské školy Štítina. Byly pozvané děti narozené od 1. května 2019 do 30. dubna 2020. Vítání se zúčastnilo 9 holčiček a 7 chlapců. Občánky přivítal starosta Karel Ulrich, který rodičům i dětem popřál hlavně hodně zdraví a úspěchů. Rodičům předal v upomínku pamětní list, vyšívanou dečku se jménem a datem narození, obnos ve výši 500 Kč a kytíčku.

Martina Vlčková

Lucie Hrbáčová

Matěj Ulrich

Karolína Bendová

Miroslav Imrýšek

BALATON NA KOLE

Stejně jako v minulých letech, tak i letos se štítinská parta spolu se svými kamarády vydala na začátku prázdnin na svůj oblíbený cyklovýlet. Cílem 12. ročníku byl maďarský Balaton. Vyrazili jsme v pozdních večerních hodinách 7. července tradičně od Bejatky, tak abychom ráno byli u Balatonu. Po ubytování v hezkém penzionu na nás čekaly každodenní nenáročné výlety na kole, kdy jsme poznávali okolí tohoto maďarského „moře“. Byli jsme mile překvapeni, kolik zajímavých míst se zde nachází - jako hrady, zámky a pěkně upravená městečka a vesnice, kterými jsme po upravených cyklostezkách projížděli. Počasí nám také přálo, takže jízda na kole byla doplňována častým koupáním. Večery se pak nesly ve znamení veselého hodnocení uplynulého dne v kruhu tradičně výborné, kamarádské party lidí, kterým je spolu dobře. Ale i ty nejkrásnější chvíle jednou končí. Takže i my, po poslední etapě a po naložení kol, jsme se vydali domů. Plni hezkých dojmů z vysoké maďarské úrovně jsme se velmi spokojeni vrátili na rodnou hroudu. Ahoj, kolu zdar!!

Jirka Rybář

PRÁZDNINY VE ŠKOLE A PŘÍPRAVA NA NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

V jarních měsících jsme byli postaveni před nelehký úkol – zvládnout distanční výuku, dodržet všechna hygienická opatření a nařízení Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví. A důvod? COVID-19.

Můžu s jistotou říct, že všichni pedagogové se postavili k novému typu výuky čelem, stanovili jsme jednotnou platformu – Google Classroom pro vyšší stupeň a 5. ročníky a i díky tomu jsme mohli bez přerušení vzdělávat naše žáky. Velký dík patří i žákům a rodičům, kteří museli také bojovat se zcela novou situací. Díky zpětné vazbě od rodičů jsme věděli, že tato cesta byla správná a že jsme byli mezi prvními školami, které měly vzdělávací platformu jednotnou a tedy pro žáky i rodiče srozumitelnou.

Současně jsme se začali připravovat na návrat žáků do školy. Nakoupili jsme dezinfekční prostředky, jednorázové roušky, respirátory a štíty pro vyučující.

Podobně probíhaly přípravy na další školní rok během hlavních prázdnin. Díky nově přijatým žákům jsme otevřeli 14 kmenových tříd. O jednu víc než loni. Proto jsme museli vyřešit prostor pro další učebnu. V průběhu léta tedy vznikla nová místnost z vestibulu. Postavili jsme příčku, položili novou podlahu,

vyměnili nevyhovující svítidla, vybudovali umyvadlový kout, prostě vše, aby se žákům v jejich nové třídě pohodově učilo.

Během prázdnin jsme realizovali výmalbu prostor školy, provedli údržbu zeleně a v rámci servisních a revizních prací zajistili každoroční údržbu svěřeného majetku. Další velkou proměnou prošly toalety v prvním patře. Nové obklady a dlažba, hygienická zařízení stála mnoho úsilí řemeslníků i paní uklízeček. Škola byla rovněž dovybavena potřebným nábytkem, technikou a učebními pomůckami. Přijali jsme i 5 nových učitelů. Z místnosti bývalé žákovské kuchyňky jsme vybudovali novou moderní sborovnu, protože do stávající se všichni pedagogové nemohli vtěsnat tak, aby jejich prostor pro práci byl dostačující.

V průběhu srpna neustále přicházely nové informace a manuály z hygienické stanice i Ministerstva školství. Byli jsme nuceni vytvořit nové směrnice k hygienickým opatřením, co vše musí pedagogové, nepedagogové, ale i žáci zvládnout, abychom v co největší míře zamezili šíření viru. Výuku v novém školním roce jsme museli připravovat s ohledem na případné uzavření ve dvou rovinách. První je klasická výuka s přítomností žáků a druhá v případě uzavření – přechod na distanční výuku. Provedli jsme mapování technických podmínek jednotlivých žáků vzdělávání na dálku. Jsme připraveni poskytnout zápůjčku tabletů a notebooků rodinám, které v této oblasti nejsou dostatečně vybaveny.

Opatření proti šíření viru se dotkla celého chodu školy. Zajistili jsme, aby se žáci co nejméně setkávali, aby byly všechny prostory neustále dezinfikovány – díky tomu vznikla nová pracovní pozice ve škole, pracovníce, která provádí neustálou dezinfekci prostor v průběhu celého dne. Dalším opatřením, které jsme museli logisticky vyřešit, byla výdejna stravy. Hygienické požadavky nás přinutily také zřídit nové pracovní místo pro pracovníci, která má za úkol vydávat příbory žákům, dezinfikovat stoly a stravovací prostory tak, abychom opět dodrželi všechna nařízená opatření.

V letošním školním roce jsme museli zrušit většinu kroužků a tradiční akce pro veřejnost jako Strašidelnou show a Vánoční trhy. Bude také omezena většina soutěží a olympiád, návštěvy knihoven, divadelních představení aj., vše z důvodu eliminace šíření nákazy. Všichni si přejeme, aby prezenční výuka probíhala co nejdéle a aby se vše vrátilo do běžného režimu.

Daniel Matyášek, ředitel ZŠ a MŠ

SOUBOR BEJATKA V TOMTO MIMOŘÁDNÉM ČASE

Stejně jako ovlivnil Covid 19 soukromé životy, ovlivnil i život našeho souboru Bejatka. Týden před folklorním odpolednem „Před sušedovým zelený ořech“ byla vyhlášena karanténa, „Ořech“ byl zrušen a s ním i naše pravidelné čtvrtetní schůzky. Po rozvolnění opatření jsme s nadšením spěchali na zkoušku, abychom začli pracovat na nabídce senátora Herberta Pavery a pravnučky Ludmily Hořké paní Miriam Šumníkové. Ta obdržela od města Opavy grant na vytvoření audio nahrávky sbírky své prababičky Tesknice, pod záštitou pana senátora, a oslovila nás, Bejatky, k její realizaci. Začali jsme pilně zkoušet přednes básní, zpěv tří koled a pásma Glajchova, kterým sbírka končí. Během dvou návštěv opavského nahrávacího studia v první polovině července se nám podařilo sbírku zaznamenat. Nahrávka by měla být pokřtěna v prosinci letošního roku s uvedením vybraných básní v provedení našich členů.

Tato zkušenost nás přivedla na myšlenku, se kterou jsme si již delší dobu pohrávali. Natočit pro budoucí generace v našem podání slezské písně a slezské nářečí. S naší kapelou Muzikanči pod vedením Petra Kopicíky jsme zkoušeli celé prázdniny a předposlední týden v srpnu jsme se na tři dny vydali do nahrávacího studia v Jablunkově. Pěvecky posílení o dva staronové členy, Mirka Jakoubka a Jiřku Patalovou, která se do souboru vrátila po 28 letech. První den se nahrával hudební doprovod, po dva zbývající dny zpěvy, nejdříve mužské, potom ženské sbory, a to zvlášť první a zvlášť druhé hlasy, a také sólové zpěvy. Bylo to velice náročné, nahrávaly se dvě, tři, někdy i čtyři verze. Bylo zaznamenáno celkem 21 písní, 2 básně Frani Směji, promluva k nevěstě od Ludmily Hořké a jedno volné vyprávění podle humorky Dr. Antonína Satkeho. Nepředstavovali jsme si, že to bude tak náročné a že nahrávání bude vyžadovat tolik kázně, trpělivosti, ohleduplnosti a hlavně sil. Ale snad se nám to povedlo. V těchto dnech se ještě v nahrávce hledají chyby a upravuje se, ale věříme, že nahrávkou potěšíme nejen naše posluchače, ale všechny příznivce folkloru.

Zuzana Halšková, vedoucí Národopisného souboru Bejatka

I V LETOŠNÍM ROCE SE DOBROVOLNÍCI ZAPOJILI DO ÚKLIDU OBCE

Na jaře jsme pro koronavirová opatření byli nuceni zrušit jarní účast na celostátní akci Uklid'me svět, uklid'me Česko. S o to větším nadšením jsme se v sobotu 19. 9. 2020 připojili k vyhlášenému podzimnímu úklidu. S dobrovolníky jsme se zaměřili na problémové lokality, a to na úklid nádraží, parčíku a okolí školy. I tentokrát se akce Uklid'me Česko, uklid'me Štítinu, vydařila. Sešlo

se nás něco málo přes dvacet. Účastníci obdrželi kromě rukavic a pytlů na odpad také občerstvení. Nasbírali jsme celkem 12 pytlů odpadků.

Z ČINNOSTI KLUBU ŽEN ŠTÍTINA

Koronavirus nám zhatil řadu plánovaných akcí jara a léta, a tak jsme se to snažily „dohnat“ v měsíci září. Ve středu 9. září jsme se sešly a pobavily u kuželek na hřišti Tatranu, kde se nám o příjemné posezení postarala Michaela Malohlavová a o skvělou kuchyni Marek Malohlava, za což jim děkujeme.

V sobotu 19. září jsme se zapojily do akce „Uklid'me Česko, aneb uklid'me Štítinu“. Opět jsme se soustředily na vlakové nádraží. Vyčistily jsme chodníky, ostríhaly přerostlé keře, posbíraly nedopalky cigaret neukázněných kuřáků... Jsme zvědavé, jak dlouho bude okolí nádraží čisté. Prosíme všechny, kteří nádraží využívají, aby dbali na pořádek a „pohlídali“ ty neukázněné.

V září a říjnu jsou vstupy do mnoha památek zdarma. Toho jsme využily i my a ve středu 23. září jsme jely vlakem na výlet do Karviné. Obdivovaly jsme, jak je to čisté a „bílé“ město – počínaje nádražím, nákupním centrem, náměstím. Hlavním cílem byla prohlídka zámku, ale i návštěva galerie s obrazy českých mistrů 19. století, komentovaná prohlídka kostela Povýšení sv. Kříže

s gotickým jádrem ze 14. století a Muzea Těšínska stály zato. Líbila se nám i radnice s renesanční věží či kašna z roku 1900. Využily jsme i možnosti dobře se občerstvit. Uvažujeme, že se do Karviné vypravíme ještě jednou – navštívit zajímavý „šikmý kostel“.

Marie Dominiková, členka Klubu žen

POMOZTE PTÁKŮM PŘEKONAT NADCHÁZEJÍCÍ OBDOBÍ

Při podzimních pracích na zahradě jistě mnozí z vás nachystají i krmítko pro ptáky. Dbejte na správné umístění krmítka, abyste zamezili různým predátorům, hlavně domácím kočkám, je snadno ulovit. Vhodné je krmítko umístit do volného prostoru, bez zídek a stálezelených keřů, za kterými by se mohly kočky skrývat. Při zavěšení dodržujte vzdálenost od země alespoň 1,5 m. Krmítka na parapetu a balkónech jsou relativně nejbezpečnější. Pokud vzlétající ptáci narážejí do oken, polepte skleněné plochy tak, aby si ptáci uvědomili, že je to jen odraz krajiny zrcadlící se ve skle. Postačí i sněhové vločky vystřižené z papíru, ale to už je na kreativitu a možnostech každého z vás.

V našich podmínkách nejčastěji krmítka využívají různé druhy sýkor, brhlíci, strakapoudi, vrabci, hrdličky, zvonci, ale občas se vám může poštěstit pozorování i brkoslava severního a dalších přes nás pouze jen táhnoucích druhů ptáků ze severnějších či nehostinných území. Všem uděláte radost semeny slunečnice a jádry vlašských a lískových ořechů. Navíc těmito dobrotami nepohrdne ani veverka, která si sice na horší časy dělá zásoby, ale nabídce prostřeného stolu neodolá. Dále můžete krmit semeny máku, lnu, lesknice, prosa, řepky, ovesnými vločkami (pokud není moc vlhko). Komerční směsi na zimní dokrmování ptáků obsahují spoustu druhů semen, ale faktem je, že slunečnice mizí jako první. Navíc vychází nejlevněji. Kilogram slunečnice stojí okolo 20 Kč. Lojové koule a lůj z odřezků hovězího masa zavěste stejně bezpečně jako krmítko a dostatečně vysoko, aby je nestrlh vyskakující pes či kočka. Ve velkých a dlouho trvajících mrazech je vhodné nabídnout ptákům i pítka s vodou.

Starším pečivem můžete krmit labutě, kachny i racky na vodních plochách, kde se v nepříznivém počasí sdružují. Starším pečivem se myslí chleba a rohlíky. V žádném případě nekrmte zbytky cukroví, různými keksy, slanými tyčinkami a samozřejmě plesnivým pečivem.

Snahou odborníků je převést veřejnost na krmení směskou a granulemi pro drůbež, protože konzumace pečiva

pravděpodobně způsobuje vodnímu ptactvu zdravotní potíže, zvláště na některých lokalitách dochází k překrmování a nespotřebované pečivo se kazí a stává se pro ptáky nebezpečné. Mnoho hezkých zážitků při pozorování krmících se ptáků.

Petra Valentová

ŽÁKOVSKÉ FOTBALOVÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Nový soutěžní ročník 2020/2021 byl zahájen pro žákovské kategorie okresu Opava v září 2020. Součástí přípravy k tomuto ročníku se z iniciativy trenérů a rodičů uskutečnilo v srpnu v penzionu Eden na Malé Morávce čtyřdenní soustředění fotbalistů žákovských kategorií našeho fotbalového oddílu od ročníku narození 2006 až po ročník 2014. Účastnilo se ho celkem dvacet dva fotbalistů, pět trenérů a někteří rodiče malých fotbalistů.

Krajina okolo penzionu byla vhodná nejen pro fotbalové vyžití, ale i pro turistiku a další aktivity. K dispozici byla také tělocvična a bazén. Naším cílem bylo připravit naše malé fotbalisty nejen po stránce fyzické a kondiční, ale také naučit je jak samostatnosti, tak životu ve fotbalovém kolektivu a umět pomoci jeden druhému, což se především očekávalo od věkově starších fotbalistů. Děti proto byly rozděleny do týmů bez rozdílu věku. Soustředění bylo zaměřeno nejen na fotbal, ale i na běh, posilovací cviky, práci s míčem, plavání, nechyběla ani vědomostní soutěž zaměřená na znalosti fotbalové problematiky a malá atletická olympiáda. Na večery byla trenéry připravena bojová hra spojená s hledáním pokladu, došlo i na opékání párků. Na základě výsledků jednotlivých soutěží, kde získané body v soutěžních disciplínách se průběžně sčítaly, byly děti poslední večer oceněny zlatými, stříbrnými a bronzovými medailemi. Poslední den soustředění byl věnován turistice. Děti absolvovaly deseti-

kilometrový výšlap v okolí Karlovy Studánky, který zakončily vydatným obědem. Největší odměnou pro trenéry byla spokojenost jejich svěřenců a přání, aby se obdobné soustředění uskutečnilo i v příštím roce.

Jan Závišek, trenér mládeže TJ Tatran Štítina

POHÁRY PRO VÍTĚZE ZŮSTALY DOMA

V sobotu 12. 9. 2020 proběhl na fotbalovém hřišti TJ Tatran Štítina v pořadí již VIII. ročník turnaje "O pohár Jana Hajdra". Byl organizován formou dvou souběžně probíhajících turnajů v kategoriích mladší přípravky a starších žáků. V kategorii mladší přípravky se ho zúčastnila mužstva FC Baník Ostrava, FC Hlučín, MFK Kravaře a naši malí fotbalisté. V kategorii starších žáků FK Sokol Mokré Lazce, TJ Vřesina, SK Bohuslavice a náš tým. Hrál se dvoukolovým systémem a délkou jednoho zápasu 15 minut.

Mladší přípravek

Naši malí fotbalisté si v turnaji vedli velice dobře. S výjimkou prvního utkání proti Hlučínu, které skončilo nerozhodným výsledkem 3:3, nenašli přemožitele. Na rozdíl od ostatních zápasů, kdy se vždy ujali vedení, museli v tomto utkání 2x dotahovat pro ně nepříznivé skóre. Ke konci utkání se ujali vedení 3:2, soupeř však v posledních sekundách stačil vyrovnat. Kluci v turnaji ukázali bojovného ducha a nezalekli se soupeřů zvučných jmen. Získali 16 bodů z 18-ti možných se skórem 28:12, z čehož máme upřímnou radost.

Výsledky: Štítina – Baník Ostrava 7:3, 5:2, Štítina - FC Hlučín 3:3, 7:3, Štítina – MFK Kravaře 3:0, 3:1

Střelci branek: Jan Závišek (8), Ondřej Hochgesandt (7), Danijel Sonjarič (6), Adam Machold (5), Šimon Šurán (1), Tobiáš Němec (1).

Celkové umístění v kategorii mladší přípravky:

1. místo TJ Tatran Štítina
2. místo FC Baník Ostrava
3. místo FC Hlučín
4. místo MFK Kravaře

Mladší přípravek: Eduard Miketa, Šimon Šurán, Tobiáš Němec, Patrik Černek, Mikuláš Procházka, Ondřej Hochgesandt, Jan Závišek, Adam Machold, Danijel Sonjarič, Nikolas Sonjarič, Filip Dubný, realizační tým: Radek Machold, Marcel Černek.

Starší žáci

Mužstvo starších žáků předvedlo v turnaji bezchybný výkon založený na poctivé defenzivě a kombinační hře. Ve všech utkáních bylo pánem na hřišti. Škoda jen, že střelci v některých situacích měli vychýlené mušky. Celkem nastříleli 16 branek, přičemž neobdrželi ani jednu. Bez porážky se ziskem 18-ti bodů právem obsadilo první místo.

Výsledky: Štítina - Vřesina 1:0, 7:0, Štítina - Bohuslavice 1:0, 2:0, Štítina - Mokré Lazce 2:0, 3:0

Střelci branek: Jan Mlček (6), Václav Závišek (4), Ondřej Drössler (2), Vojtěch Drössler (1), Ondřej Kadula (1), Tobiáš Teichman (1).

Celkové umístění v kategorii starších žáků:

1. místo TJ Tatran Štítina
2. místo SK Bohuslavice
3. místo FK Sokol Mokré Lazce
4. místo TJ Vřesina

Složení mužstva: Ludvík Popek, Vojtěch Drössler, Tobiáš Teichman, Ondřej Kadula, Jakub Prokša, Antonín Popek, Ondřej Drössler, Marek Helfert, Václav Závišek, Jan Mlček, Michal Kaštovský, realizační tým: Jan Závišek, Jan Kadula

Turnaj splnil své očekávání. V obou kategoriích se sešly vyrovnané týmy. Měl důstojný průběh, k čemuž přispělo i pěkné počasí. Turnaje se zúčastnila dcera pana Hajdra Jana Hajdrová, které kapitáni našich mužstev předali kytici.

Jindřich Sosna, šéftrenér mládeže

Z HISTORIE

VZPOMÍNKA VÝPRAVČÍHO

Jsem si vědom, že vzpomínky, které mám ve své paměti, mají jednu nevýhodu, dokud je nenapíšeš, nemůže do nich nikdo nahlédnout. Jinak odcházejí do nekonečna s námi, aniž by poučení či radost odevzdaly jiným.

V padesátých a šedesátých letech XX. století jsem sloužil jako výpravčí v železniční stanici Štítina. Stanice byla spádovou pro přepravu obyvatel, jak pro Nové Sedlice, tak pro široké okolí.

Přijímal mne náčelník (přednosta) stanice Jaroslav Zahradníček. Skvělý člověk a odborník. Starší občané ho znají coby přísného a ve službě nekompromisního výpravčího, který vypravil vlak, aniž počkal na dobíhající manželku. Vyrůstem byl vysoký, mohutné postavy. Výrazná osobnost nejen štítingského nádraží. Každé ráno přišel k výpravčímu, prohlédl si vlakovou dokumentaci

vedenou v Dopravním deníku a podepsal se pod předávkou dopravní služby. V případě nalezené závady jeho průpovídkou bylo „*Tož, tož povídám*“ a vytkl závadu. Poté vešel do své kanceláře, která sousedila s dopravní kanceláří. Uprostřed místnosti stál pracovní stůl, na něm spousty dokumentů, spisů a tužek. Byl hlavním pokladníkem z titulu své funkce. Práci v pokladní službě dokonale ovládal a nás mladé výpravčí skvěle zacvičil, za což mu vděčí mnohý výpravčí. V roce 1961 odešel do důchodu a v roce 1981 zemřel, pohřben je v Brně.

Nádražní budova byla přízemní a podlouhlá, i dnes je její podoba neměnná. Neodmyslitelnou částí budovy byla a je čekárna. Ta by mohla vyprávět. Hlavně o nedělích, kdy ve štitinském pivovaru končila taneční zábava „Čaj o páté“. Čekárna se stala vhodným místem závěrečného loučení pro mnoho mladých párů.

V chladných podzimních a zimních dnech byl výhybkář povinen v čekárně zatopit. Topilo se uhlím v kamnech, která stála v rohu místnosti. K prvnímu rannímu vlaku muselo být v čekárně teplo. Prochladlí dělníci, když uschovali kola, rychle spěchali se ohřát. Běda výhybkáři, kdyby čekárnu nevyhřál. Jaká slova padala, nelze napsat. Mimo topení výhybkář obsluhoval výhybky, závory a osvětloval návěstidla petrolejovými lampami. Petrolej, olej, lampy, cylindry, knoty a lepidlo, vše bylo uschováno v místnosti zvané „Lampárna“. Hlavní povinností výhybkáře bylo včasné uzavření závor. Troje závory obsluhoval z dopravní kanceláře točením klikou. Byly to dálkové závory u „Havrlanta“, u „Hřbitova“ a závory „Místní“. V čelním okně staniční budovy točením klikou při uzavírání závor se v okně střídavě 52krát objevovala a schovávala hlava výhybkáře. Byl to dokonalý štitinský orloj. Jako výhybkáři v těch letech sloužili: Richard Střilka, Jan Bělec, Alois Holeš, Metod Tichý, Jindřich Kaštovský, Rudolf Vilášek a Milan Hlaváček.

Ve stanici byla vlečka do skladů Státních hmotných rezerv. Značné množství zboží připlouvalo v lodích po moři do přístavu v Terstu a Gdyně. Po přeložení zboží do vagonů přijížděly zásilky nákladními vlaky k uskladnění do skladů ve Štítině. Byl to hlavně surový kaučuk z Kuby, ferosilicium a feromangan ze Švédska, což byly přísady do vysokých pecí a další komodity. Na páté manipulační koleji se nakládaly a vykládaly vagony různých podniků.

Určitě v žádné jiné stanici nebylo v úschově tolik jízdních kol jako ve Štítině. Aspoň já jsem se s tím již nikde nesetkal. K ranním dělnickým vlakům, které jely čtyři, krátce za sebou, se sjížděli dělníci na kolech z celého okolí. Bylo krátce po čtvrté hodině ranní a cesta z Kravař vypadala jak lampionový průvod. Mdle blikající světla kol jedoucích zamlklých dělníků se vinuly jako dlouhý had od Dvořiska až k nádraží. Dělníci přijížděli na poslední chvíli. Dominantní roli příjezdu na poslední chvíli měli dělníci z Nových Sedlic. Ti praštili s kolem hned u závor a utíkali k přijíždějícímu

a zastavujícím vlaku. Signalisté je znali osobně a odhozená kola za láteření a nadávání po nich uklízeli. K vlakům se dělníci sjížděli na kolech za každého počasí, v létě i v zimě. V tu dobu autobusové spojení neexistovalo. Každý měl pro kolo již své místo, které si sám rezervoval. To jsem musel rychle pochopit. Změnit místo pro úschovu kola by znamenalo zažít neskutečný kravál. Kola si uschovávali do tzv. „baráku“, „malé zahrádky“ a do „zahrádky“.

Mimo dopravní služby musel výpravčí ovládat i práci osobního pokladníka. Což představovalo jednak vydávat lepenkové jízdenky, tak vypisovat psané jízdenky. Zásobník lepenkových jízdenek (ternior) nebyl velký, kolik relací zde bylo, si již nepamatuji. Ale orientace v něm musela být perfektní.

Nelze zapomenout na pondělní rána. U okénka výdeje jízdenek - to byl mazec. Jak jsem odhrnul záclonku a uviděl tu frontu dělníků, polil mě pot. Dělníci přicházeli většinou krátce před odjezdem vlaku, takže rychlost výdeje dělnických jízdenek musela být opravdu nacvičená. Jak se blížil příjezd vlaku, nervozita na obou stranách stoupala a ke konfliktu chybělo málo. U výdejního okénka stereotypně znělo: „Týdeník Svinov“, tehdy stál lístek pouze 6,50 Kčs. Méně se pak ozývalo: „Týdeník Ostrava, Opava, Komárov a Mariánské Hory“. Kompostér, který vyražel datum na jízdenky, byl přehřátý. Jeho typické duté rány slyším dodnes.

K osobní pokladně patřilo odbavování zavazadel a spěšnin. Náročná byla práce s přepravovanými kočárky, která vrcholila vždy v době posvícení v Nových Sedlicích a ve Štítině. V ten den se ve služebních vozech osobních vlaků přiváželo neskutečné množství kočárků. Signalista spolu s výpravčím je svázeli z peronu ke kanceláři. K večeru se vše vracelo zpátky. Na přivěšenou ceduli u kočárku se lepil zavazadlový lístek lepidlem, kterému se říkalo „pop“. To lepidlo mělo svou charakteristickou vůni, ale jeho vlastností bylo dokonalé přilepení a těžkost se nánosu lepidla zbavit. Někdy se stalo, že lístek signalista ve spěchu přilepil na košatinu nebo kočárek lepidlem pobryndal. Zbavit se lepidla z košatiny bylo velmi pracné. Sám jsem vyslechl mnoho nadávek na tuto skvělou vlastnost „popu“ u takto polepeného a pobryndaného kočárku. Naštěstí vždy nás z toho problému vysvobodil přijíždějící vlak.

V dopravní kanceláři byl velmi využívaný státní telefon. V tu dobu byl telefon pouze na poště, na místním národním výboru a snad u některého občana. Nonstop přístupný byl na nádraží. Občané přicházeli telefonovat v každé době, vyslechl jsem spoustu radostných událostí, ale i mnoho smutných.

Nedílnou prací byl i staniční telegraf. Vždy ve dvanáct hodin se rytmicky odklepával znak stanice Štítina „SIA“ a výpravčí musel reagovat. Stiskl telegrafní klíč, dal morze značku „R“ a doplnil znakem „SIA“. (Což znamenalo - rozumí Štítina). A už se šinul

nekonečně dlouhý bílý pásek, na kterém barvopisné kolečko napisovalo morze značky. Výpravčí telegram přečetl a přepsal do došlých telegramů.

Práce výpravčího vlaků od malých stanic až po uzlové stanice byla odpovědná, jakékoliv opomenutí mohlo mít nedozírné následky. Každé rozhodnutí bylo podvědomě řízeno odpovědností za životy desítky a někdy i stovky lidí, kteří nastoupili do vlaků a očekávali, že budou bezpečně dopraveni ke svým rodinám. Dnes je již řízení dopravy svěřeno integrovaným obvodům, počítačovým programům a lidský prvek již má minimální možnost do dopravy zasahovat.

A právě tento rozdíl oproti minulosti mne k vzpomínkám výpravčího motivoval.

Závěrem bych chtěl přidat jednu perličku. Při rekonstrukci nádraží 15. března 2005 byla likvidována stará německá návěstidla. Na jednom výrobním štítku sneseného německého návěstidla po jeho vyčištění bylo zjištěno, že návěstidlo vyrobila firma „Hein, Lehman & Co A. G. Eisenbahnsignal-Bauanstalt“ v Düsseldorfu v roce 1939. V tomto roce 15. března začalo jedno z nejpohnutějších období našich novodobých dějin. Je téměř jisté, že německé návěstidlo se ocitlo ve Štítině následkem událostí souvisejících s tímto datem. Shodou okolností se tentýž den, za 66 let, historie německého návěstidla i elektromechanického zabezpečovacího zařízení ve Štítině uzavřela.

Tomáš Sánka, kronikář obce Nové Sedlice

PLÁNOVANÉ AKCE - POKUD TO SITUACE DOVOLÍ

Pátek 20. 11. 2020 - Oříšek

Vzpomínkové odpoledne na zakladatele národopisného souboru Bejatka doktora Antonína Satkeho u příležitosti 100. výročí jeho narození se slezskými písněmi a humorným vyprávěním. Zajímavým životem oslavence nás provede pan Kamil Rodan ze Slezského zemského muzea v Opavě.

Neděle 29. 11. 2020 - Rozsvícení vánočního stromu

Sobota 5. 12. 2020 - Možná přijde i Mikuláš - Mikulášský turnaj pro mladší přípravku

Výzva dopisovatelům,
chcete i Vy přispět k bohatšímu obsahu našeho zpravodaje? Pokud ano, zašlete své příspěvky, nápady a podněty na email: mistostarosta@stitina.cz, příp. je doručte v zalepené obálce označené textem „ZPRAVODAJ“ do poštovní schránky obecního úřadu. Prosíme zejména členy sdružení, spolků, klubů a pořadatele akcí, aby poskytovali informace o svých aktivitách. Děkujeme.

Štítinský zpravodaj vydává Obec Štítina, Hlavní 68, 747 91 Štítina, IČ 00300764, pro obec Štítina. Registrováno u Ministerstva kultury pod evidenčním číslem MK ČR E22066. Periodický tisk územně-samosprávného celku. Redakční rada: Martina Slaninová (email: mistostarosta@stitina.cz), Michaela Kupková, Alexandra Hoňková, Kamil Sojka. Gramatická úprava: Marie Dominiková. Foto: Lenka Bendová, Iveta Heidrová, Karin Imrýšková, Vlasta Jiříčková, Jiří Rybář, Martina Slaninová, Jindřich Sosna, Karel Ulrich, Martina Vlčková. Vydáno: 450 výtisků.